

[Landbrugsministeren.]

efter de i Loven af 29. Marts 1924 givne Regler, og i et og alt gælder de Regler, som ellers gælder for Oprettelse af Husmandsbrug, ogsaa i dette Tilfælde. Her er ganske vist ikke sat nogen bestemt Grænse for Formuen, men det er der heller ikke med Hensyn til Oprettelsen af Husmandsbrug, og jeg tror, det vil være meget uheldigt at sætte en saadan Grænse; for hvis der møder en Tjenestekarl, som har opsparret mange Tusinde Kroner og maaske kan se ud til at være en formuende Mand, er det maaske netop den Slags Folk, vi allerhelst tager imod og allerførst giver et Husmandsbrug, og hvis han paa den Maade har erhvervet sig Midler nok til at komme i Betragtning ved et mindre Gaardmandsbrug, tager vi ogsaa der med Glæde imod ham.

Jeg tror, at Lovgivningsmagten bør med Tillidsfuldhed overlade dette Spørgsmaals Afgørelse til Jordlovsudvalget og til Amtskommissionerne paa samme Maade, som Tilfældet er nu. Jeg tror ikke, vi løber nogen som helst Risiko derved. Det er meget farligere at begynde med at give bestemte Regler, fordi vi stadig ude i det praktiske Liv, der rummer saa mange Mangfoldigheder, løber imod disse Regler. Det ærede Medlem spurgte endvidere om Jordfordelingskommissionens Arbejde. Jeg har ikke i Øjeblikket det Talmateriale hos mig, der giver Oplysning om Virksomheden i de to sidste Aar, men jeg kan sige, at der er Stigning i Virksomheden, og navnlig i Retning af det, der er Hovedformaalet for denne Jordfordelingskommission. Dette er jo ikke Udstykning, men Arrondering af Arealer. Ærede Medlemmer, der er kendt i de sønderjydske Landsdele, vil vide, at i den vestlige og mellemste Del af Sønderjylland er der en fuldstændig fortvivlet Fordeling af Arealerne, en Splitthed, med Jorden beliggende 10—20 forskellige Steder, der vanskeliggør en Drift efter det danske Driftssystem. For at man kan faa denne Arrondering i Stand, vil Nybygning i mange Tilfælde være nødvendig, og dette er Jordfordelingskommissionens Opgave. Antallet af Arronderinger med Opførelse af nye Brug er steget betydeligt i det sidste Aar, og der synes at være Brug for denne Virksomhed i stedse større Omfang, efterhaanden som det gaar op for Befolkningen, hvor meget den er værd.

Endelig spurgte det ærede Medlem Hr. Holdgaard mig, om det ikke var en Fejl, naar jeg talte om den sønderjydske Ud-

stykningforening, om ikke der var to Udstykningforeninger, der her skulde komme i Betragtning, og om ikke disse to Udstykningforeninger skulde stilles lige. Nej, det er rigtigt; der er ikke nogen Misforstaaelse her; efter min Mening er der her kun Tale om 1 Udstykningforening, som kan komme i Betragtning. Jeg var allerede meget betænkelig, da i sin Tid den store Øernes Udstykningforening, den, der arbejder paa Sjælland, Fyn og Øerne i det hele taget, anmodede om Autorisation til at virke i de sønderjydske Landsdele, men da der ogsaa fra Sønderjylland kom Ønske derom, gav jeg som Landbrugsminister denne Autorisation. Men det er egentlig min Opfattelse, at denne Udstykningforening kan have nok at gøre med Øerne, og det er ikke heldigt at have flere Foreninger til at modvirke hinanden og optræde som Købere af Jord i Sønderjylland; det er bedre at have 1 stor og stærk og omfattende Forening end at have 2 konkurrerende Foreninger.

Jeg maa i hvert Tilfælde mene, at Øernes Udstykningforening er saa gammel og har haft saa mange Muligheder for Jordhandler ogsaa i gode Tider, at den maatte kunne være stærk nok til at udføre den Virksomhed, den ønsker at udføre, uden at Staten behøver at garantere noget i saa Henseende. Derfor ønsker jeg at benytte den givne Lejlighed til at udtale, at min Hensigt er, at der skal være 1 sønderjydske Forening, og denne sønderjydske Forening er netop den, der har sit Hjemsted og sin Virksomhed der, hvor de tyndtbefolkede Egne findes.

I øvrigt takker jeg det ærede Medlem Hr. Holdgaard, fordi han i alt væsentligt kunde give Lovforslaget Tilslutning.

Det ærede Medlem Hr. Holstein kunde ogsaa for sit Vedkommende give Lovforslaget Tilslutning, men betegnede det som et overmaade beskedent Skridt fra Regeringens Side. Ja, det er nok muligt, at det er beskedent, men vi har jo taget forskellige Skridt, saaledes som det kunde være praktisk under de givne Forhold at tage dem, og naar alt tages i Betragtning, er det egentlig slet ikke saa lidt, der er udrettet med Hensyn til Udstykning i de sønderjydske Landsdele som ogsaa med Hensyn til at styrke de Landmænd, der nu findes i disse, i Besiddelsen af deres Jord.

Jeg maa maaske her indskyde, at man maa huske paa, at i de sønderjydske Landsdele er der Overflod af Jord til Udstykning fra Domænegårdene, og der er Overflod af Kapital stillet til Raadighed. Det, der har manglet, er kvalificerede Ansøgere, og det,